

Mexico City: Ataerkil Devlet Beni Temsil Etmiyor. Kadınların Mücadelesi!

25.03.2021 • Aurora Roja Yazıları, Meksika Devrimci Komünist Örgütü (OCR) • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki mektup Meksika Devrimci Komünist Örgütü'nün sesi olan Aurora Roja okurundan gelmiştir. Çevirisini okurlarımız için aktarıyoruz.

Mexico City: The Patriarchal State Does NOT Represent Me, the Struggle of Women Does! Stop the Criminalization of the Different Expressions of Struggle on March 8! (revcom.us)

8 Mart'ta Mücadelenin Farklı İfadelerinin Suçlanmasına Son!

8 Mart 2021 [M8] kutlamalarını sevinç ve umutla izledim. Erkeklerin gerici fikirlerle ve sadece fikirlerle de değil cinsel zevkleri için ve boyunduruk altına almak için kadınları takip ettiği, infaz ettiği ve kadın katilleri haline geldiği bu salgın zamanlarında bu durumu reddeden binlerce ve özellikle de genç kadını görmek çok sevindirici.

Meksika hükümetinin, sözde ifade özgürlüğü ve gösteri yapma hakkıyla övünen ve vaaz veren bizi nasıl aldatmaya çalıştığını gözlemledim, ancak kanıtlar başka bir gerçeği gösteriyor. 8 Mart arifesinde, AMLO [Meksika başkanı Andrés Manuel López Obrador] başkanlığındaki devlet, Trump'ın duvarına benzer şekilde binlerce M8 protestocusunu kontrol altına almak (ve bastırmak) için ulusal sarayın [yürütme gücünün merkezi] etrafına büyük bir çit dikti. Bu çitler göçmenleri reddin bir sembolüdür. Büyük bir yaratıcılık ve adalet umuduyla onlarca kadın, akraba ve arkadaş, artık aramızda olmayan binlerce kadının adlarını yazmak için yeterli yeri olmayan çitlere yüzlerce katledilen kadının adını yazdı.

Devlet, sözde "açık ve ilerici" konumuyla, bunların protesto etmenin doğru yolları olmadığını ve dolayısıyla kadınların mücadelesini suç sayıyor. Çitleri devirerek, bazı anıtları boyayarak ve binalara zarar vererek öfkelerini ifade eden kadınlara vandal diyorlar ve uyguladıkları baskıyı

haklı çıkararak baskılarına devam edeceklerini gösteriyorlar.

Polisin 9 Kasım'da Alexis olarak bilinen Bianca Alejandrina Lorenzana Alvarado kadın cinayetini protesto etmesine karşı 9 Kasım'da ateş ettiği Cancún'u unutmayalım. İki protestocuyu ve iki gazeteciyi vurarak yaraladılar. Yaralanan gazetecilerden biri yetkililerin yalanlarını yalanladı: "Polis asla havaya ateş etmedi... [adeta] bizi avlıyorlardı."

Ve 8 Mart'ta Mexico City'de gazeteciler yürüyüşten önce Hidalgo metro istasyonunda baskıya maruz kaldılar ve çitin arkasındaki polis göz yaşartıcı bomba attılar ve "gotcha" bombası atarken, Aguascalientes şehrinde polis memurları keyfi olarak gösterinin sonunda 29 kadını ayrı ayrı saldırganlıkla ve tacizle gözaltına aldı.

Bu ifade biçimlerini kriminalize eden medyaya ve insanlara bakın, duvarlar ve maddi hasarlar onarılır ve zararların değeri günlük olarak uygulanan gerçek şiddete kıyasla hiçbir şey değildir. Gerçekten onarılamaz maddi ve insani zararlar ortaya çıkıyor. Neden gerçek şiddetin ataerkil sistem olduğunu söylemeyelim:

Meksika'da her gün 10 kadın öldürülüyor, her 18 saniyede bir kadına tecavüz ediliyor. Devlet neden katilleri ve tecavüzcüleri hapse atmıyor? Yetkililer neden katilleri örtbas ediyor? Bu bir hakaret ve alay konusu: Bir tecavüzcü vali olacaktır! (Şu anda tecavüzle suçlanan [AMLO'nun] siyasi partisi Morena'dan Félix Salgado Macedonio, Guerrero Eyaleti valiliğine aday.

Neden düşük ya da kürtaj nedeniyle Meksika'da hapse atılan kadınların sayısı hakkında daha fazla şey söylemeyesiniz? Neden kürtaj hakkını yasallaştırmak istemiyorlar?

Öldürülen kadınlar geri dönmüyor. Ama evet, "düzen" güçleri kadına yönelik bu korkunç şiddet dalgasına karşı protestoları bastırmaya kendini adanmış durumda.

Marisela Escobedo'nun *Üç Ölüm* belgeseli güçlü bir mesaj veriyor: Meksika'da kadınlar için adalet yok. Chiapas, Nueva Palestina'da bir kırsal kliniğe atanan 24 yaşındaki tıbbi stajyer Mariana Sánchez'in durumunda olduğu gibi biz de bundan acı çekiyoruz. Geldikten kısa bir süre sonra, odasının kapısını açmaya zorlayan ve uyurken onu okşamaya çalışan bir doktor arkadaşı tarafından taciz edildi. Polise taciz ve cinsel istismar suçundan şikayette bulundu ve bunu klinik müdürüne bildirdi, naklini talep etti ve hatta istifa etmeye çalıştı, ancak kimse ona aldırış

etmedi... ve öldürüldü.

İstismara uğrayan, kaçırılan ve öldürülen binlerce kadının durumu tamamen kabul edilemez ve suçtur. Bu yüzden Vivir Quintana'nın "Korkusuz Şarkısı" yankılanıyor ve kalpleri sarsıyor: "Her şeyi yakacağım, her şeyi kıracağım / Bir gün bir adam gözlerini karartırsa / Artık beni hiçbir şey susturmayacak, kaybedecek hiçbir şeyim yok / Eğer onlar dokunursa bir kadın, biz kadınlar cevap vereceğiz!"

Erkek cinsiyetinin bu mücadeleleri anlamak, saygı duymak ve bunlara katılmak gibi ahlaki bir görevi vardır. Çok fazla güvensizlik var, çünkü pornografi toplumun her düzeyinde salgından daha kötü şekilde yayıldı. Öyleyse eğitmek ve erkeklerin kavgaya katılmasını talep etmek ve erkekleri düşman olarak ayırmamak ve muamele etmemek daha iyidir. Kadınların mücadelesi tüm toplumun bir görevidir ve gerçek suçlular bu sistemin temsilcileridir!

Özellikle, yazar ve komünist Bob Avakian'ı okumam bana çok yardımcı oluyor, çünkü çoğumuz kadın eşitliğin ötesine geçmeyi hayal ediyoruz ve bu nedenle (Avakian'ın dediği gibi) yeni bir toplum için sadece tam yasal eşitlik için savaşmalıyız. Geleneksel toplumsal cinsiyet rolleri ve bölünmelerinde somutlaşan tüm 'gelenek zincirleri' ve buna bağlı tüm baskıcı ilişkiler, toplumun her alanında ve kadınları erkekler kadar tam anlamıyla mümkün kılmak için derin bir mücadele yürütülmeli. Tüm baskı ve sömürü ilişkilerini kökünden söküp ortadan kaldırmak ve bir bütün olarak insanlığı özgürleştirmek için toplumu ve dünyayı dönüştürme mücadelesinin her alanında yer almak ve katkıda bulunmak gerekiyor."

Yaşasın 8 Mart! Adalet Arayan Kadınların ve Yakınlarının Zulmünü Durdurun!

Aurora Roja

Meksika Devrimci Komünist Örgütünün Sesi